

رباعیات ہادی

جناب سید محمد ہادی صاحب آدی پبلی شری

چوں مصرع گرم از فضا کے تخلیق
تہا بجاں درآمد با تمسین
با سرعت پہچاں کہ برس گرم
در راہ نفس نیز مرانیت رفیع

از بہر گداز در جاں آمدہ
می سوز کہ بہر متقاں آمدہ
گذار کہ اشک تو بخشد در چشم
بر رقت و درد پاں آمدہ

آں وقت کہ مادریں جاں آمدہ ایم
با شورش گریہ تو اماں آمدہ ایم
شرع دہاں ز مقصد بودن ما
یعنی پئے ریخ دیگران آمدہ ایم

یار دے فلک مرد خشنده شو
یا ز رزمیں جوہر تابندہ شو
تدیرو عمل از تو قاصدا شو
چیزے کہ شوی بہتوار زندہ شو

اے ملے براں کہ خوشتن را در باخت
باحت حیات خود آئے پر باخت
در محفل این جاں چو شمع تابان
نے نور فشانده نے خودش را بگذاخت